

Jorge Mario kardinal Bergoglio održao je za vrijeme pretkonklava (8-12. 3. 2013) kratko izlaganje pred kardinalima o sadašnjem stanju Crkve i iznio svoje predodžbe kako ga treba promijeniti. Nadbiskup Havane Jaime kardinal Ortega zamolio ga je da mu napiše sažetak onoga što je govorio. Dva tjedna nakon izbora Bergoglia za papu Ortega je objavio taj tekst s izričitim odobrenjem novoga Pape. Ovdje ga donosim preuzeta iz knjige Jürgen Erbacher, Papst Franziskus. Aufbruch und Neuanfang, Patloch 2013., 100-11.

Govorio sam o evangelizaciji. Ona je razlog postojanje Crkve. "Slatka, utješna radost" je naviještati Evanđelje (Pavao VI.). Sam Isus Krist nas iznutra na to tjera.

1. Evangelizacija pretpostavlja apostolsku revnost. Ona (u Crkvi) pretpostavlja odvažnu slobodu govora, da Crkva iziđe iz same sebe. Pozvana je da iziđe i same sebe i da ide na rubove. Ne samo na zemljopisne rubove, nego na granice ljudske egzistencije: granice misterija grijeha, bolesti, nepravde, ignorancije, nedostajuće vjerske prakse, mišljenja, svake nevolje.
2. Ako Crkva ne iziđe iz same sebe da naviješta Evanđelje, onda kruži oko same sebe. Postaje bolesnom (usp. zgrčenu ženu u Evanđelju). Zla koja se tijekom vremena razvijaju u crkvenim ustanovama imaju svoj korijen u toj zatvorenosti u samu sebe. To je duh teološkog narcizma. U Otkrivenju Isus veli da stoji pred vratima i kuca. U biblijskom tekstu radi se očito o tome da kuca izvana kako bi ušao unutra... Mislim, međutim na one slučajeve kad Isus kuca iznutra da ga pustimo da iziđe. Egocentrična Crkva želi Isusa zadržati za sebe unutra i ne daje da stupi vani.
3. Crkva koja kruži oko same sebe vjeruje – a da nije toga svjesna – da ima vlastito svjetlo. Prestaje biti "otajstvo svjetla" i daje prostor onom strašnom zlu "duhovnog mondeniteta" (prema riječima de Lubaca to je najveće zlo što se može dogoditi Crkvi). Ta Crkva živi zato da jedni drugima mogu kaditi. - Pojednostavljeno rečeno: Postoje dvije slike Crkve: Crkva koja naviješta, koja izlazi iz same sebe, koja "Riječ Božju sveto i s poštovanjem prima te vjerno naviješta; i mondena Crkva koja živi u sebi, od sebe i za sebe. To mora baciti svjetlo na moguće promjene i reforme koje su potrebne za spas duša.
4. Misli s obzirom na budućeg papu: Treba biti čovjek koji će – polazeći od razmišljanja i klanjanja Isusu Kristu – pomoći Crkvi da iziđe iz same sebe i da se usudi iskoraknuti na rubove ljudske egzistencije. Treba pomoći Crkvi da postane plodna majka koja živi od "slatke i utješne radosti" naviještanja Evanđelja.